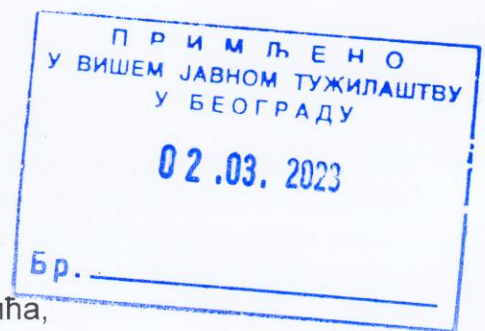

Више јавно тужилаштво
Савска 17 А
Београд

На личност вишег јавног тужиоца Ненада Стефановића,

ДОПИС КОЈИ ЈЕ УЗ ПРОПРАТНУ ДОКУМЕНТАЦИЈУ

Ја Владан Влајковић, трећеоптужени у афери „Перишић“, са станом у улици Бранислава Нушића 19 у Обреновцу, јмбг2004969774316, достављам Вам део прикупљених доказа у вези монтираног процеса који је вођен пред Вишим судом у Београду а у чијој монтажи су учествовали припадници Управе безбедности и то генерал-мајор у пензији Аца Томић, покојни пуковник Драган Телесковић и потпоручник у пензији Велизар Веља Ранковић тако што су на наговор Рада Булатовића, саветника за безбедност Војислава Коштунице спречили достављање података Влади Републике Србије о кривичним делима које су чинили поједини високи официри Војске Југославије као и припадници других служби и државних институција. Искористивши сукоб две политичке опције, Коштуничине и Ђинђићеве, целу акцију хапшења су приказали као пресецање отицања тајних војних докумената и прекид шпијунских активности којом приликом су ухапсили 14.03.2002. године у мотелу „Шарић“ потпреседника Владе Републике Србије Перишић Момчила, америчког дипломату Џона Нејбора, потпуковника ВЈ Секулић Миодрага и цивила Владана Влајковића.

У процесу који је трајао дуже од 20 година кроз неистинито сведочење пуковника Драгана Телесковића, кроз фалсификовану кривично-техничку документацију, кроз одбијање војне полиције да достави комплетан снимак хапшења и претреса са лица места, кроз одбијање да нам се доставе имена лица која су била на лицу места како бисмо тражили њихово сведочење, кроз вештачење супротно ЗКП (вештаци официри запослени код „оштећене стране“) дошло се до скромне али срамне пресуде са минимално изреченим казнама.

Након те пресуде ја сам повео своју интерну истрагу дошао до лица која су учествовала у самој акцији хапшења, вршила увиђај на лицу места, пописивала одузете предмете од осумњичених, израђивала елаборат кривично – техничке документације и достаљала доказе тадашњој Управи безбедности а они након преправке истих и фалсификовања достаљали Војном тужилаштву. У целој операцији су учествовала следаћа активна војна лица чија су имена злоупотребљена без њиховог знања да би се монтирао цео судски поступак:

- Капетан през класе Милосављевић Момчило, припадник 46-те заштитне бригаде/батаљон војне полиције, на дужности командира вода за сузбијање општег криминалитета. Имао улогу да даје подршку ПТО „Кобре“ приликом хапшења у мотелу „Шарић“ те су његови потчињени радили увиђај и КТД који је он потписао и оверио
- Капетан Бошко Милић, комадир прве чете противтерористичког одреда „Кобре“ (данас специјални батаљон војне полиције) руководио акцијом хапшења Перишића и Нејбора
- Старији водник Зоран Ђурић, припадник одељења војне полиције из 46-те заштитне бригаде, возач војно-полицијске „марице“ и пописивч предмета

у касарни „Топчидер“ заједно са покојним Бујшић Радивојем. Предмете одузете од Џона Нејбора пописивао и учествовао у изради Записника о привремено одузетим предметима

- Водник прве класе Дејан Спасојевић, данас заставник прве класе и једини који је још увек активно војно лице. Фотографисо на увиђају лице места у мотелу „Шарић“ и радио елаборат кривично – техничке документације, сам приложио више од 15 слика у боји које су јасне те пропратни текст куцао на латиничној машини марке „Олимпија“
- На лицу места снимао камером Миле Јовановић те са тог снимка су скидане фотографије где се види датум и време. Сlike су врло нејасне и мутне. Данас је у пензији, психички је оболео те не комуницира ни са ким
- Дарко Милановић бивши припадник „Кобри“ и телохранитељ Перишић Момчила у тренутку хапшења а сада припадник МУП-а РС. У то време је по инструкцијама Велизара Ранковића и Драгана Телесковића крао документа из Владе РС те их достављао њима како би знали која документа да прикажу као предмет шпијунаже

Елаборат кривично техничке документације који је достављен Управи безбедности а она га фалсификовала те га доставила Војном тужилаштву, је израдио Дејан Спасојевић а оверио га и потписао Момчило Милосављевић. Елаборат који се налази у судском спису и који је представљао најбитнији доказ на својој насловној страници има фалсификован потпис капетана Милосављевића као и уписано име стријег водника Зорана Ђурића који није радио никакв елаборат. Ми смо уз сагласност капетана Милосављевића урадили вештачење његовог потписа, које је урадио пуковник у пензији, доктор наука Радослав Свичевић и који је недвосмислено потврдио да се ради о фалсификованом потпису. Ђурић Зоран је у изјави датој и овереној пред нотаром потврдио да он није учествовао у изради КТД-а. Исто то је потврдио и његов претпостављени Милосављевић у својој изјави овереној код нотара.

Зоран Ђурић је у својој изјави сведочио да је он заједно са покојни Бујшић Радивојем радио Записник о одузетим предметима од Нејбора који је тај записник и потписао. Након тога је Бујшић изашао из канцеларије и после 20 минута донео је нови Записник о одузетим предметима који је Нејбоор одбио да потпише јер му ти одузети предмети нису показани нити их је он имао на лицу места у мотелу „Шарић“. О томе сведочи и Перишићев возач Глинкић, као и Бошко Милић који је сво време водио акцију хапшења а и сам Драган Телесковић је на суду посведочио да нико није видео тренутак примопредаје тридесет страница „тајних“ докумената иако су сви припадници ВЈ мотрили на Перишића и Нејбора. И други припадници војне полиције са којима сам разговрао кажу да није било никаквих тајних војних докумената али да из својих разлога не могу о томе да јавно говоре. Перишића и Нејбора су саслушавали пуковници Драган Мунћан и Милан Стојановић. Занимљиво да нико није знао осим Телесковића и Ранковића ко се и због чега ту ноћ хапси па самим тим и подфицири који су радили фотографије са лица места и снимали ток хапштења нису знали шта је предмет извршења кривичног дела па нису се на то ни „фокусирали“.

Сlike које сам вам доставио су сlike из КТД-а који се налази у судском спису као и омотница истог. Занимљиво је погледати слику број 5. која је са лица места на коме су осумњичени ухапшени и која је једина у КТД-у на којој се виде „тајна војна документа“. На тој слици се сугестивно стрелицом показано на документа а испод је ћирилични текст следеће садржине „Слика - 5 приказује стрелицом означену поверљиву документацију“. Данашња техника дозвољава увећање

текста са фотографије те када увећате видите да је "поверљиви" документ који показује стрелица заправо један од докумената који су по записнику одузети Нејбору и који је на енглеском језику те који је враћен Нејбору након ослобађања. Када га спојите са документом који вам прилажем а то је фотографија која носи назив „Нејорова лична документа“ који је сликан у Топчидеру и који је неспорно Нејоров лични документ видите да се ради о истим документу који нема никакве везе са „тајним војним документима“. КТД је раћен према сведочењу подофицира 46-те заштитне бригаде искључиво на латиничној писаћој машини а ћириличну је имало Прво оперативно одељење Управе безбедности и пдељење безбедности на ВМА те је овај фалсификовани КТД куцан на ћириличној писаћој машини.

Овим обавештењем желим да будем фер те да Вас који нисте у овом учествовали као и власт која нема никакве везе са сукобом Коштунице и Ђинђића упознам са делом истине те да покушамо да избегнемо штетне последице туђих брљотина. Идеја је да са што мање последица изађемо сви из овога те да држава не доживи још један незаслужен шамар. Уколико ово не решемо пред нашим судовима решићемо пред Европским судом за људска права чију смо повељу као држава потписали и која не дозвољава тајна суђења какво смо ми имали иако смо тражи да буде јавно и не дозвољава да вештаци буду из „оштећене стране“ а о фалсификовању и монтажи доказа да и не говорим. У том случају би штете биле неупоредиво веће као и последице. Ово не мора да изађе у јавност на начин како би многи медији у земљи и иностранству једва дочекали. Ово није покушај да избегнем казну која је симболична за дело које нам се ставља на терет већ жеља да људи и власт која у овоме није учествовала не сносе одговорност за нешто што нису урадили. Овој држави је потребна војска и ВБА ја сам спреман да вам све доказе до којих сам дошао доставим и да их лично са вашим оперативцима размотримо. Ако Ваш закључак буде супротан мом закључку сматрајте да Вам ово писмо нисам никада упутио. Знам да ово није прави тренутак али за овако нешто никад неће бити правих тренутака. Генерал-пуковник Момчило Перишић је робијао у Хагу шест година, био осуђен на 27. година затвора, продао је кућу у Београду да би платио судске трошкове Хагу, одбио да сведочи против Слободана Милошевића и Ратка Младића иако су му понудили нагодбу да Младића оптужи да му је био потчињени те да Србију увуче у геноцид. Вратио се у Србију и ни на једно рочиште у вези афере „Перишић“, није закснио. У Хрватској је осуђен на 20 година затвора због извлачења технике из Школског центра у Задру. Путује аутобусом и живи у гасоњери у „Степи Степановић“. Јако слабо чује а супруга му је оперисана од карцинома на ВМА и извађено јој је једно плућно крило. Практично је на самрти, он има близу осамдесет година и не може дочекати правду из Европе али могу његова деца. Успут, он је осуђен за само један документ и то колегијум из новембра 2001. године који није наћен у претресу кабинета, који није добио од мене јер сам податке Влади Србије престо да дајем у септембру три дана након почетка нашег праћења јер сам о томе био обавештен и ја сам то обавештење пренео и Перишићу. **Дакле није осуђен за састанке са Нејбором у влади, ресторану, стану нити за давање или приманје новца.** Сва документа Влада Србије је од мене добијала у електронској форми, крипто заштићена о чему сведочи и оптужница против мене. Зашто би Перишић носио тридесет страница у мануелном облику, водио са собом и возача, био је у тренерци, без торбе.

Надам се да ћемо се видети пре него што ово угледа јавност и направи и Вама и нама беспотребан проблем за који никад није касно. Зато Вас МОЛИМ да неко од тужилаца довољно искусан обави самном разговор на ову тему и погледа све доказе које поседујемо а које нисмо имали у току поступка. Очекујем Ваш позив у току ове недеље. Хвала на стрпљењу и надам се разумевању.

Из свега приложеног се недвосмислено да закључити да постоји оправдана сумња да смо невинно осуђени.

Београд 22.12.2022. године

Прилог:

1. УСБ на коме се налази

- Изјава Момчила Милосављевића
- Изјава Бошка Мића
- Изјава Дарка Милановића
- Изјава Зорана Ђурића
- Потврде о одузетим предметима
- Сведочење Телесковић Драгана
- Сведочење Глинкић Душана
- 15 фотографија из КТД-а
- Вештачење потписа
- Захтев за понављање поступка

Искрено
Владан Влајковић
vladan@viraga.rs
0604472111

